

DURAY MIKLÓS TEMETÉSÉRE

Kedves gyászoló család! Krisztusban kedves testvéreim!

A múlt év végén sok jó embert veszítettünk el. Számunkra azonban testvérünk és barátunk Duray Miklós elvesztése volt a legfájdalmasabb. A múlt év végén 77 éves korában magához szólította őt az Úr. Mint jó édesapára, politikusra, íróra, egyetemi tanárra és jó barátokra emlékezünk rá. Az ő emberi és politikusi nagyságát az előttem felszólalók már értékelték. A történelem két dolgot biztosan feljegyez róla. A nyolcvanas években az ő áldozatos munkájának és kitartásának is köszönhető, hogy a felvidéki magyar iskolák megmaradtak. A kilencvenes évek elején ő szólította meg azokat a magyarokat, többnyire értelmiségieket, akiket más pártok nem tudtak megszólítani. Így az ő érdeme, hogy a felvidéki magyarság egybemaradt, nem forgácsolódott szét. Olyan ember volt, akinek elvei voltak és ahhoz határozottan ragaszkodott. Dániel próféta könyvében olvassuk, hogy: „akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnek örökkön-örökké, miként a csillagok.” A felvidéki magyarság egén az elmúlt 100 évben két csillag ragyogott gróf Esterházy János és Duray Miklós.

Krisztusban kedves testvéreim! Összegyűltünk, hogy keresztény szokásaink szerint elbúcsúzzunk kedves halottunktól, elkísérjük őt utolsó útján, lelkiüdvéért imádkozzunk. Hisszük, hogy elhunyt testvérünknek csak a teste nyugszik ebben a koporsóban. Lelke már az Isten országában van. Látjuk, hogy az ember sok mindenben különbözik a többi teremtett lénytől. Az ember érezni, szeretni, gondolkodni, alkotni tud, nagy dolgokat képes véghez vinni az életben. Eszünk is azt mondja, hogy az ember nem szűnhet meg teljesen, kell, hogy legyen folytatás. Ebben a hitben erősítenek meg minket a klinikai halálból visszatért testvéreink. Ebben a hitben erősít meg minket Jézus Krisztus, aki járt a halál utáni világban és elmondta, van remény, van örökélet, lesz feltámadás. Az evangéliumban hallottuk, hogy Jézus búcsúzik apostolaitól, elmegy, hogy helyet készítson számukra az Isten országában. De az Úr Jézus nemcsak apostolainak készített helyet, hanem mindnyájunknak, így Miklós testvérünknek is. Ő azt a helyet a mennyei menyegzős asztalnál már biztosan el is foglalta. Kedves feleségét elveszítette, most megint együtt lesznek. Együtt lesznek a sírban és együtt lesznek az Isten országában. Búcsúzzunk tőle családtagjai, barátai és tisztelői nevében. Kérjük az Urat, hogy törölje le a gyászolóknak könnyeit és vigasztalja meg őket az örök élet reményével, hogy elhunyt Miklós testvérünk látásának és barátságának majd újra örülhetünk. Őrizzük meg Miklós testvérünk szellemi örökségét. Álljunk helyt becsülettel ott, ahova az Úr állított minket, teljesítsük küldetésünket. Legyünk jó emberek, jó magyarok és jó keresztények. Ismerjük meg népünk és nemzetünk értékeit. Legyünk büszkék arra, hogy magyarok vagyunk, hisz népünk nagyon sok értéket adott a világnak: költőt, író, hadvezért, politikust, sportolót, Nobel díjast és szentet. Ismerjük meg őket, mert csak azt tudjuk szeretni, akit ismerünk. Adjuk tovább őket a következő generációknak. Mert nem az az igazi magyar, akinek az apja és nagyapja az volt, hanem akinek a fia és unokája is az. Duray Miklós végakarata, hogy maradjunk meg szülőföldünkön és gyarapítsuk nemzetünket. Drága Miklós testvérünk az Úr adja meg életed méltó jutalmát, és jutalmazzon az örök élettel. Amen.

Zsidó János esperesplébános